

Η Νέα Ανθρωπότητα

Το θεϊκό σχέδιο. Όπως σε όλες τις μεγάλες κρίσιμες περιόδους της ανθρώπινης ιστορίας, η ανθρωπότητα βιώνει τώρα τις ωδίνες μιας πνευματικής αναγέννησης. Μεγάλες καταστροφικές δυνάμεις βρίσκονται σε εξέλιξη και προς το παρόν φαίνονται να κυριαρχούν, ταυτόχρονα όμως απελευθερώνονται εποικοδομητικές και δημιουργικές δυνάμεις που θα φέρουν τη λύτρωση της ανθρωπότητας. Παρά το γεγονός ότι αυτές οι δυνάμεις του φωτός λειτουργούν αθόρυβα, είναι βέβαιο πως θα επιφέρουν τις μεταβολές εκείνες που θα διασφαλίσουν την ασφαλή και σταθερή πνευματική πρόοδο της ανθρωπότητας. *Όλα αυτά αποτελούν μέρος του θεϊκού σχεδίου που θα χαρίσει στον (πνευματικά) πεινασμένο και κουρασμένο κόσμο μια νέα διανομή της αιώνιας και μοναδικής Αλήθειας.*

Πόλεμος: ένα σύμπτωμα βαθύτερων αιτιών. Στις μέρες μας, το επείγον πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα είναι η επινόηση τρόπων και μέσων για να εξαλειφθεί ο ανταγωνισμός, η διένεξη και η αντιπαλότητα σε όλες τους τις μορφές, ευκρινείς και μη, σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Οι στρατιωτικοί πόλεμοι, βέβαιοι, είναι οι πιο εμφανείς πηγές του χάους και της καταστροφής. *Ωστόσο, οι πόλεμοι καθαυτοί δεν συνιστούν το κεντρικό πρόβλημα της ανθρωπότητας, αλλά αποτελούν τα εξωτερικά συμπτώματα μίας σοβαρότερης αιτίας στη ρίζα τους.* Οι πόλεμοι και ο πόνος που προκαλούν δεν μπορούν να αποφευχθούν τελείως με απλή προπαγάνδα κατά του πολέμου. Για να εξαλειφθούν από την ανθρώπινη ιστορία θα πρέπει να αντιμετωπισθεί το βαθύτερο αίτιο που τους προκαλεί. Ακόμη κι όταν δεν διεξάγονται στρατιωτικοί πόλεμοι, άτομα ή ομάδες ατόμων εμπλέκονται διαρκώς σε διαμάχες οικονομικής, ή άλλης διακριτικότερης μορφής. Οι στρατιωτικοί πόλεμοι, με όλη τη στυγνότητα που περιλαμβάνουν, προκαλούνται μόνον όταν αυτές οι βαθύτερες αιτίες επιδεινώνονται.

Η ύστατη αιτία του χάους είναι ο εγωισμός και η ιδιοτέλεια. Η πρωταρχική αιτία του χάους, η οποία επισπεύδεται στους πολέμους, είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται δέσμοι του εγωισμού και των εγωκεντρικών τους συμφερόντων, και εκφράζουν *αυτόν τον εγωισμό και την ιδιοτέλειά τους* ατομικά και συλλογικά. *Αυτή είναι η ζωή των απατηλών αξιών, μέσα στην οποία βρίσκονται παγιδευμένοι οι άνθρωποι.* Το να δούμε κατάματα την αλήθεια, σημαίνει να κατανοήσουμε ότι η ζωή είναι μια, μέσα στις πολλαπλές εκδηλώσεις της αλλά και μέσω αυτών. Το να αποκτήσουμε αυτή την κατανόηση, σημαίνει το να λησμονήσουμε τον περιορισμένο μας εαυτό μέσω της πραγμάτωσης της ενότητας της ζωής.

Οι πόλεμοι δεν είναι αναγκαίοι και είναι παράλογοι. Με την ανάδυση της πραγματικής κατανόησης, το πρόβλημα των πολέμων θα εξαφανίζονταν αμέσως. *Οι πόλεμοι πρέπει να θεωρηθούν και ως μη αναγκαίοι και ως παράλογοι έτσι ώστε το άμεσο πρόβλημα δεν θα ήταν το πώς να τους σταματήσουμε, αλλά πώς να τους διεξάγουμε πνευματικά ενάντια στη στάση του νου που ευθύνεται για μία τόσο σκληρή και οδυνηρή κατάσταση πραγμάτων.* Υπό το φως της Αλήθειας της ενότητας της ζωής, η συνεργατική και αρμονική δράση καθίσταται φυσική και αναπόφευκτη. Κατά συνέπεια, το κύριο μέλημα όσων ενδιαφέρονται βαθιά για την αναδιοργάνωση της ανθρωπότητας είναι να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να διασκορπιστεί η πνευματική άγνοια στην οποία περικλείεται η ανθρωπότητα.

Η ιδιοτέλεια πρέπει να εξαλειφθεί από όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Οι πόλεμοι δεν προκαλούνται απλώς για να διασφαλίσουν κάποια υλική προσαρμογή. Συχνά είναι προϊόν της ασυλλόγιστης ταύτισης με περιορισμένα συμφέροντα, τα οποία μέσω συσχετισμών καταλήγουν να περιλαμβάνονται στο κομμάτι του κόσμου που θεωρείται «δικό μου». *Η υλική προσαρμογή αποτελεί*

μόνο μέρος του ευρύτερου προβλήματος της πνευματικής προσαρμογής, αλλά η πνευματική προσαρμογή απαιτεί την εξάλειψη της ατομικότητας (του «εαυτού»), όχι μόνο από τις υλικές απόψεις της ζωής, αλλά επίσης από όλες τις σφαίρες που επηρεάζουν τη διανοητική, συναισθηματική και πολιτιστική ζωή του ανθρώπου.

Ακόμη και η υλική προσαρμογή απαιτεί πνευματική κατανόηση. Το να θεωρηθεί το πρόβλημα της ανθρωπότητας σαν απλώς ένα πρόβλημα «άρτου» (επιβίωσης), σημαίνει τον υποβιβασμό της ανθρωπότητας στο ζωώδες επίπεδο. Αλλά ακόμη κι όταν ο άνθρωπος θέτει στον εαυτό του το περιορισμένο έργο της διασφάλισης μιας καθαρής υλικής προσαρμογής, μπορεί να πετύχει σ' αυτήν του την προσπάθειά μόνο αν διαθέτει κατανόηση σε πνευματικό επίπεδο. Η οικονομική προσαρμογή είναι αδύνατη αν ο άνθρωπος δεν καταλάβει ότι δεν μπορεί να υπάρξει προγραμματισμένη και συνεργατική δράση σε οικονομικά ζητήματα μέχρις ότου η ιδιοτέλεια δώσει τη θέση της στην ανιδιοτελή αγάπη. Διαφορετικά, ακόμη και με τον καλύτερο εξοπλισμό και την καλύτερη αποδοτικότητα στις υλικές σφαίρες, η ανθρωπότητα δεν θα είναι ικανή να αποφύγει τις διενέξεις και την ανεπάρκεια.

Η αρμόζουσα θέση της επιστήμης. Η ΝΕΑ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ, η οποία αναδύεται από τις ωδίνες των παρόντων αγώνων και δεινών, δεν θα αγνοήσει την επιστήμη και τα πρακτικά της επιτεύγματα. Είναι λάθος να θεωρούμε την επιστήμη αντι-πνευματική. *Η επιστήμη μπορεί να αποτελέσει βοήθημα ή εμπόδιο στην πνευματικότητα, ανάλογα με τη χρήση στην οποία τίθεται.* Όπως η αληθινή τέχνη εκφράζει την πνευματικότητα, έτσι και η επιστήμη, όταν χρησιμοποιείται κατάλληλα, μπορεί να αποτελεί έκφραση και εκπλήρωση του πνεύματος. Επιστημονικές αλήθειες που αφορούν το φυσικό σώμα και τη ζωή του στον υλικό* κόσμο μπορούν να καταστούν ένα μέσο για τη ψυχή να γνωρίσει τον εαυτό της. Ωστόσο, για να επιτευχθεί αυτό, οι επιστημονικές αλήθειες πρέπει να είναι σωστά τοποθετημένες σε μια ευρύτερη πνευματική κατανόηση. Αυτό προϋποθέτει μία σταθερή αντίληψη των αληθινών και διαχρονικών αξιών. Απουσία μιας τέτοιας πνευματικής κατανόησης, οι αλήθειες και τα επιτεύγματα της επιστήμης είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για αμοιβαία καταστροφή και για μία ζωή που ενισχύει τις αλυσίδες που δεσμεύουν το πνεύμα. Μια ολιστική πρόοδος της ανθρωπότητας μπορεί να διασφαλιστεί μόνον εάν η επιστήμη και η θρησκεία βαδίζουν χέρι με χέρι.

Ανάγκη για πνευματική εμπειρία. *Ο επερχόμενος πολιτισμός της Νέας Ανθρωπότητας δεν θα εμψυχώνεται από στεγνά διανοητικά δόγματα, αλλά από ζωντανή πνευματική εμπειρία.* Η πνευματική εμπειρία στηρίζεται σε βαθύτερες αλήθειες που είναι απρόσιτες στην απλή νόηση, και δεν μπορεί να γεννηθεί αμιγώς μέσω της διάνοησης. Οι πνευματικές αλήθειες μπορούν συχνά να εκδηλώνονται και να εκφράζονται μέσω του νου, και ο νους σίγουρα υποβοηθά την επικοινωνία της πνευματικής εμπειρίας. Ωστόσο από μόνη της, η νοημοσύνη δεν επαρκεί για να επιτρέψει στον άνθρωπο να έχει πνευματική εμπειρία ή να την επικοινωνήσει σε άλλους. Αν δύο άτομα υπέφεραν από πονοκεφάλους, μπορούν να συνεξετάσουν την εμπειρία του πονοκεφάλου και να την καταστήσουν σαφή στους εαυτούς τους μέσω της διανοητικής λειτουργίας. Εάν ένα άτομο δεν είχε ποτέ την εμπειρία του πονοκεφάλου, καμία διανοητική εξήγηση δεν θα είναι επαρκής για να κατανοήσει το τι είναι ο πονοκέφαλος. Η διανοητική εξήγηση δεν μπορεί ποτέ να υποκαταστήσει την πνευματική εμπειρία. Στην καλύτερη περίπτωση μπορεί να της προετοιμάσει το έδαφος.

Η φύση και η θέση της πνευματικής εμπειρίας. Η πνευματική εμπειρία ξεπερνά τη σύλληψη της απλής νόησης. Στο γεγονός αυτό δίνεται συχνά έμφαση αποκαλώντας τη μυστικιστική εμπειρία. Ο μυστικισμός θεωρείται συχνά αντίθετος προς τη διάνοηση, ασαφής, και συγκεχυμένος, ή άσκοπος και άσχετος με την εμπειρία. Στην πραγματικότητα, ο αληθινός μυστικισμός δεν είναι τίποτα από όλα αυτά. *Δεν υπάρχει τίποτα το παράλογο στον αληθινό μυστικισμό, όταν αυτός αποτελεί, όπως θα*

έπρεπε, μία σύλληψη της πραγματικότητας. Είναι μια μορφή αντίληψης απόλυτα καθαρή και τόσο πρακτική ώστε να μπορεί να την ζει κανείς σε κάθε στιγμή της ζωής του και να την εκφράζει στα καθημερινά του καθήκοντα. Η σχέση της με την εμπειρία είναι τόσο βαθιά, ώστε κατά μία έννοια αποτελεί την ύστατη κατανόηση της εμπειρίας καθεαυτής. Όταν η πνευματική εμπειρία περιγράφεται ως μυστικιστική, δεν θα έπρεπε να υποθέτουμε ότι πρόκειται για κάτι υπερφυσικό ή εντελώς πέρα από την κατανόηση της ανθρώπινης συνείδησης. Απλά σημαίνει ότι δεν είναι προσιτή στην περιορισμένη ανθρώπινη νοημοσύνη μέχρι αυτή να υπερβεί τα όριά της και διαφωτιστεί από την άμεση εμπειρία του Απειρου. Ο Χριστός έδειξε τον δρόμο για την πνευματική εμπειρία, όταν είπε, «εγκαταλείψτε τα πάντα και ακολουθήστε με». Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος πρέπει να εγκαταλείψει τους περιορισμούς και να εδραιωθεί στην άπειρη ζωή του Θεού. Η αληθινή πνευματική εμπειρία δεν συνεπάγεται μόνο την εμπειρία της ψυχής σε ανώτερα πεδία, αλλά και τη σωστή στάση στα εγκόσμια καθήκοντα. Αν χάσει τη σύνδεσή της με τις διάφορες φάσεις της ζωής, αυτό που προκύπτει είναι μια νευρωτική αντίδραση που είναι πολύ απομακρυσμένη από την πνευματική εμπειρία.

Η πνευματική εμπειρία δεν είναι φυγή. Η πνευματική εμπειρία, που θα ζωντανέψει και θα ενεργοποιήσει τη Νέα Ανθρωπότητα δεν μπορεί να αποτελεί αντίδραση στις αυστηρές και ανένδοτες απαιτήσεις της ζωής. Εκείνοι που δεν είναι ικανοί να προσαρμοστούν στη ροή της ζωής, έχουν την τάση να αποτραβιούνται από τις πραγματικότητες της, αναζητώντας καταφύγιο και προστασία σε ένα αυτοδημιούργητο οχυρό ψευδαισθήσεων. Μια τέτοια αντίδραση αποτελεί προσπάθεια διαιώνισης της διαχωρισμένης ύπαρξης του ατόμου, προστατεύοντάς την από τις αξιώσεις της ζωής, και μπορεί να προσφέρει μόνον ψευδό-λύσεις στα προβλήματα της ζωής, παρέχοντας μια ψευδή αίσθηση ασφάλειας και πληρότητας. Δεν αποτελεί ούτε ένα βήμα προς την πραγματική και μόνιμη λύση, αντιθέτως, πρόκειται για μια παρέκκλιση από το αληθινό Μονοπάτι. *Ο άνθρωπος θα εκτοπισθεί ξανά και ξανά από τα απατηλά καταφύγια του από νέα και ακαταμάχητα κύματα της ζωής, και θα προκαλέσει στον εαυτό του νέες μορφές δεινών επιδιώκοντας να προστατεύσει την εξατομικεύσή του μέσω της φυγής.*

Η Νέα Ανθρωπότητα δεν θα είναι προσκολλημένη σε επιφανειακούς τύπους. Ακριβώς όπως ένα άτομο αναζητεί να διατηρεί την εξατομικευμένη εμπειρία του μέσω της φυγής, μπορεί επίσης να επιδιώκει να τη διατηρήσει μέσω ασυλλόγιστων ταυτίσεων με τύπους, τελετές και τελετουργίες ή με παραδόσεις και συμβατικότητες. Τύποι, τελετές και τελετουργίες, παραδόσεις και συνήθειες αποτελούν, στις περισσότερες περιπτώσεις, τροχοπέδη στην απελευθέρωση της αιώνιας ζωής. Αν όλα αυτά αποτελούσαν ένα εύκαμπτο μέσο για την έκφραση της απεριόριστης ζωής, θα ήταν προσόντα και όχι -- μειονεκτήματα για να διασφαλιστεί η εκπλήρωση της θείας ζωής στη γη. Ωστόσο, ως επί το πλείστον, έχουν την τάση να συγκεντρώνουν κύρος και αξιώσεις για δικό τους λογαριασμό, ανεξάρτητα από τη ζωή που θα μπορούσαν να εκφράζουν. Όταν συμβαίνει αυτό, κάθε προσήλωση σε αυτά καταλήγει αναγκαστικά σε δραστικούς περιορισμούς της ζωής. *Η Νέα Ανθρωπότητα θα απελευθερωθεί από την ζωή των περιορισμών, επιτρέποντας ένα ανεμπόδιο πεδίο δράσης για τη δημιουργική ζωή του πνεύματος, θα σπάσει την εξάρτηση από επιφανειακούς τύπους και θα μάθει να τις υποτάσσει στις αξιώσεις του πνεύματος.* Τότε, η περιορισμένη ζωή των ψευδαισθήσεων και των ψευδών αξιών θα αντικατασταθεί από την απεριόριστη ζωή στην Αλήθεια. Οι περιορισμοί μέσω των οποίων ο εξατομικευμένος εαυτός διαιωνίζεται, θα ξεπεραστούν μόλις έρθουν σε επαφή με την πραγματική κατανόηση.

Η ταύτιση με μια στενή ομάδα είναι έκφραση του περιορισμένου εαυτού. Ακριβώς όπως ένα άτομο μπορεί να αναζητήσει να διατηρήσει την εξατομικευμένη ύπαρξή του μέσω της φυγής ή της ταύτισης με

εξωτερικούς τύπους, μπορεί επίσης να αναζητήσει να τη διατηρήσει με την ταύτιση με κάποια συγκεκριμένη τάξη, πίστη, δόγμα ή θρησκεία, ή με τους διαχωρισμούς με βάση το φύλο. Εδώ το άτομο μπορεί να φαίνεται να έχει χάσει την διαχωριστική ατομικότητά του μέσω της ταύτισης του με ένα ευρύτερο σύνολο. Αλλά, στην πραγματικότητα, συχνά *εκφράζει* την διαχωριστική του ατομικότητα μέσα από μια τέτοια ταύτιση, καθώς του επιτρέπει να απολαμβάνει την αίσθηση ότι ξεχωρίζει από τους άλλους που ανήκουν σε άλλη τάξη, εθνικότητα, πίστη, δόγμα, θρησκεία ή φύλο.

Ο περιορισμένος εαυτός ζει μέσω αντιθέσεων. *Η εξατομικευμένη ύπαρξη αντλεί την υπόσταση και τη δύναμή της με το να ταυτίζεται με τον ένα πόλο μίας αντίθεσης και να αντιπαραβάλλεται με τον άλλο. Μπορεί κάποιος να επιδιώκει να προστατεύει την εξατομικεύσή του μέσω της ταύτισής του με κάποια ιδεολογία σε αντίθεση με μια άλλη, ή με την αντίληψή του για το τι είναι καλό αντιπαραβάλλοντάς την με την αντίληψή του περί κακού. Η ταύτιση με στενές ομάδες ή με περιορισμένα ιδεώδη δεν αποτελεί πραγματική συγχώνευση του εξατομικευμένου εαυτού, αλλά μόνον μία ψευδαίσθηση. Η πραγματική συγχώνευση του περιορισμένου εαυτού στον ωκεανό της συμπαντικής ζωής συνεπάγεται πλήρη εγκατάλειψη της εξατομικευμένης ύπαρξης σε όλες της τις μορφές.*

Ελπίδα για το μέλλον. Η μεγάλη πλειοψηφία της ανθρωπότητας βρίσκεται παγιδευμένη στη δίνη των διαχωριστικών και κατηγορηματικών τάσεων. Σίγουρα, για κάποιον που καταβάλλεται στη θέα αυτών των δεσμών της ανθρωπότητας, δεν υπάρχει τίποτα άλλο παρά ανεπίλυτη απελπισία για το μέλλον της. Θα πρέπει κάποιος να κοιτάξει βαθύτερα στις πραγματικότητες της καθημερινότητας για να αποκτήσει μια σωστή προοπτική για την παρούσα ανησυχητική κατάσταση της ανθρωπότητας. Οι πραγματικές δυνατότητες της Νέας Ανθρωπότητας δεν φανερώνονται σε όσους κοιτάζουν μόνο την επιφάνεια της κατάστασης του κόσμου, ωστόσο αυτές είναι υπαρκτές, και το μόνο που χρειάζεται είναι μια σπίθα πνευματικής κατανόησης για να τεθούν σε πλήρη λειτουργία και ισχύ. Οι δυνάμεις της λαγνείας, του μίσους και της απληστίας προκαλούν ανυπολόγιστη δυστυχία και χάος, αλλά η μόνη λυτρωτική λειτουργία της ανθρώπινης φύσης είναι ότι ακόμη και εν μέσω διασπαστικών δυνάμεων κατά κανόνα υπάρχει κάποια μορφή αγάπης.

Η αγάπη πρέπει να είναι απαλλαγμένη από περιορισμούς. Ακόμη και οι πόλεμοι απαιτούν συνεργατική λειτουργία, αλλά το εύρος αυτής της συνεργατικής λειτουργίας είναι τεχνητά περιορισμένο αφού ταυτίζεται με μια στενή ομάδα ή κάποιο περιορισμένο ιδανικό. *Οι πόλεμοι συχνά διεξάγονται στηριγμένοι σε κάποια μορφή αγάπης, ωστόσο πρόκειται για μία αγάπη που δεν έχει κατανοηθεί σωστά. Για να καταστεί η αγάπη αποτελεσματική πρέπει να είναι αδέσμευτη και απεριόριστη.* Η αγάπη υπάρχει σε όλες τις φάσεις της ζωής του ανθρώπου, αλλά βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση, ή είναι περιορισμένη και δηλητηριάζεται από προσωπικές φιλοδοξίες, φυλετικές υπερηφάνειες, στενές προσκολλήσεις και αντιπαλότητες, καθώς και προσήλωση στο φύλο, εθνικότητα, δόγμα, τάξη ή θρησκεία. Για να υπάρξει αναγέννηση της ανθρωπότητας, η καρδιά του ανθρώπου θα πρέπει να ξεκλειδωθεί ώστε μια νέα αγάπη να γεννηθεί σ' αυτή — μια αγάπη χωρίς διαφθορά και παντελώς απαλλαγμένη από ατομική ή συλλογική απληστία.

Η αγάπη είναι αυτο-επικοινωνιακή. Η Νέα Ανθρωπότητα θα δημιουργηθεί με την απελευθέρωση αγάπης σε άπλετη αφθονία, και αυτή η απελευθέρωση της αγάπης μπορεί να έρθει μέσω της πνευματικής αφύπνισης που θα προκαλέσουν οι Δάσκαλοι. *Η αγάπη δεν μπορεί να γεννηθεί από απλή*

αποφασιστικότητα. Με την εξάσκηση βούλησης, στην καλύτερη περίπτωση, το άτομο μπορεί να συμπεριφέρεται ευσυνείδητα.

Με αγώνα και προσπάθεια, το μόνο που μπορεί κανείς να διασφαλίσει είναι να συνάδει η εξωτερική του δράση με την αντίληψή του για το τι είναι σωστό. Ωστόσο, μια τέτοια πράξη είναι πνευματικά άγονη, διότι στερείται την εσωτερική ομορφιά της αυθόρμητης αγάπης. Η αγάπη πρέπει να πηγάζει αυθόρμητα από μέσα, και σε καμία περίπτωση δεν επιδέχεται οποιασδήποτε μορφής πίεση, εσωτερική ή εξωτερική. Η αγάπη και ο εξαναγκασμός ποτέ δεν μπορούν να πάνε μαζί, αλλά ενώ η αγάπη δεν μπορεί να επιβληθεί σε κανέναν, μπορεί να αφυπνιστεί μέσω της ίδιας της αγάπης. *Η αγάπη είναι στην ουσία της αυτο-επικοινωνιακή. Όσοι δεν την έχουν την λαμβάνουν από εκείνους που την έχουν.* Εκείνοι οι οποίοι λαμβάνουν αγάπη από άλλους δεν μπορεί να είναι παραλήπτες της χωρίς να ανταποκριθούν σ' αυτή, και αυτό είναι στη φύση της αγάπης. Η αληθινή αγάπη είναι ακατανίκητη και ακαταμάχητη. Προχωράει κερδίζοντας δύναμη και εξαπλώνεται μέχρι τελικά να μεταμορφώσει όσους αγγίζει. *Η ανθρωπότητα θα φτάσει σε μία νέα έκφραση ύπαρξης και ζωής, μέσα από την ελεύθερη και ανεμπόδιστη αλληλεπίδραση της αγνής αγάπης από καρδιά σε καρδιά.*

Λύτρωση της ανθρωπότητας μέσω της θείας αγάπης. *Όταν αναγνωρισθεί ότι δεν υπάρχουν ανώτερες αξιώσεις από τις αξιώσεις της παγκόσμιας θείκης ζωής, η οποία -χωρίς εξαιρέσεις- περιλαμβάνει τους πάντες και τα πάντα, η αγάπη τότε όχι μόνο θα φέρει ειρήνη, αρμονία και ευτυχία στις κοινωνικές, εθνικές και διεθνείς σφαίρες, αλλά και θα λάμψει με τη δική της αγνότητα και ομορφιά. Η θείκη αγάπη είναι απρόσβλητη από τις σφοδρές επιθέσεις της δυαδικότητας και είναι έκφραση της ίδιας της θεικότητας. Είναι μέσω της θείας αγάπης που η Νέα Ανθρωπότητα θα συντονιστεί με το θεϊκό σχέδιο. Η θείκη αγάπη όχι μόνο θα εισαγάγει άφθαρτη γλυκύτητα και άπειρη ευδαιμονία στην προσωπική ζωή, αλλά θα καταστήσει δυνατή την εποχή της Νέας Ανθρωπότητας. Μέσω της θεικής αγάπης η Νέα Ανθρωπότητα θα μάθει την τέχνη της συνεργατικής και αρμονικής ζωής. Θα λυτρωθεί από την τυραννία των νεκρών τύπων και θα απελευθερώσει τη δημιουργική ζωή της πνευματικής σοφίας. Θα αποβάλλει όλες τις ψευδαισθήσεις και θα εδραιωθεί στην Αλήθεια. Θα απολαύσει την ειρήνη και τη διαρκή ευτυχία και θα μνηθεί στην ζωή της Αιωνιότητας.*